

P Refatio Roberti translatoris ad dominum Petrum
abbatem cluniacensem in libro legis saracenorum, que
Alchoran uocant .i. collectionem preceptorum, quam Mau-
met per angelum Gabrielem quasi de celo sibi missa fecit.

OMNINO petro cluniacensi Abbati Roberti
retenensis suorum minimus in deo perfecte
gaudere. Ubi sepius atq; sero precepi qualiter
que tuus animus solius boni studiosus sitiuir
sterilem paludem saracene secte non dum uise fertilem
efficere. suumq; puteum exhaurire propugnandaq; prorsus
diminere. Ego peditis tantum officio pre uis functus uiascet
aditus diligentissime parefeci. Quis enim gressum dilatabit.
Quis non atissime curret, ut hostis errorem, ipsumq; uictu.
Semetipsum autem tenere sententiam ubi firmam atq;
uictricem agnoscat. Latinitas tamen omnis huc usq;
non dicam perniciosis incommodis ignorantie, negligē-
tie pressa suorum hostium causam & ignorare & non
depellere passa est. Tua uero prudentia sanctissimos ec-
clesie doctores semper aspiciens, hoc nullatenus noluit.
Cum illum itaq; patrem atq; doctorem, cuius omnis
hereditas omni pro sua facultate uenalis statuitur
tu discipulus atq; filius in uteris nuscq; alias reflexus.
Speravi me h3 omnium tuorum minimum tuam
gratiam promereri. Posse si mundani somni militieq;
uoto postposito tuis studiose nutibus inuigilarem.
Unde qd te uelut alumnū & heredem sapientie
cohors sapientium circūflua constiper suas manus
tuis nutibus benigne conferens: quorum conuentu
me minime dignum adhuc sentio. Verum tamen
munusculum puteum presignatum pandens saltem
semel non oblique tuus intuitus queso dignetur aspicere.